

der erhverves ved livlig Deltagelse i det offentlige Liv. Tilhøje for ham sad Emanuel (der nu havde ombyttet sin Arbejdskittel med en Frakke af lysegraat Multum) samt en lille mavesvær Vejlbybonde med buskede Øjenbryn og barnligt røde Kinder. Tilvenstre sad to yngre, blonde Skibberup-Gaardmænd og den høje Tømrer Nielsen, hvis mørke Vikingskæg i Aarenes Løb var blevet endnu et Par Tommer længere og næsten naaede ham ned til Bæltstedet. Pladsen ved den nederste Bordende indtoges af Væver Hansen, der ikke havde villet lade sig indvælge i selve Raadet men derimod tilbød at bistaa ved dets Møder som en Slags Sekretær.

„Saa er vi altsaa samlede,“ begyndte Sogneraadsformanden med sin larmende Stemme, idet han lod Blikket glide rundt om Bordet. „Vi har idag en meget vigtig Meddelelse at gøre jer, Venner! . . . Ja værsgo’, begynd kun, Jens Hansen!“

De sidste Ord var henvendt til Væveren, som nu trak et stort Stykke Papir frem af sin indvendige Brystlomme og omhyggeligt udfoldede det foran sig paa Bordet. Langsom og med monoton Stemme oplæste han derefter følgende Skrivelse:

Fortroligt!

Fra ledende Mænd blandt vore Meningsfæller paa Rigsdagen er der tilstillet nærværende Hovedbestyrelse for Amtets samtlige demokratiske Vælgerforeninger en Række Oplysninger til Bedømmelse af de foruroligende politiske Rygter, der i den sidste Tid have fundet Vej til forskellige af Landets Blade. I Betragtning af Øjeblikkets Alvor og Sagens Betydning har man fundet det rigtigst uden Tøven at bringe de erholdte Oplysninger til de ærede Sognebestyrelsers Kundskab.

Disse gaa ud paa, at det i Virkeligheden ikke skal ligge udenfor Mulighedens Grænse, at der imellem Regeringen og det reaktionære Parti i bægge Ting foreligger Aftaler og drøftes Planer, der ere vel egnede til